

SVETE MISE U TJEDNU 4.3.2012.- 11.3.2012.

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
4.3.	N	2. KORIZMENA <i>sv. Kazimir</i>	09.30 – Župna 11.00 – Sv. Misa (Sv. Ana) – 50 god. braka Đure i Marice Kolar 17.25 – KRIŽNI PUT 18.00 + Dušan Koščić (1. god)
5.3.	P	<i>sv. Euzebije iz Cremona</i> <i>sv. Lucije I., papa;</i> <i>Ivan Josip od Križa</i>	07.00 + Milica Nikolić, Barica Fogl i rod.
6.3.	U	<i>sv. Fridolin</i> <i>sv. Marcijan</i>	18.00 + Ivo Oman
7.3.	S	<i>sv. Perpetua i Felicita</i>	18.00 + Agata, Martin i Ivan Jakubin 19.00 – Marijina Legija
8.3.	Č	<i>sv. Feliks iz Dunwicha</i> <i>sv. Ivan od Boga</i>	18.00 + Ivan i Magdalena Jurkov 18.30 – KLANJANJE i molitva
9.3.	P	<i>sv. Franciska Rimska;</i> <i>(Franjka)</i> <i>sv. Pacijan</i> <i>Dominik Savio</i> <i>Cezarije iz Nazianza</i> <i>Katarina Bolonjska</i> <i>Dominik Savio</i>	17.25 – KRIŽNI PUT 18.00 – KUMULATIVNA: Ivan Koren i ob.; Franjo Cikoš i ob. Horvarić; Stipo Martić(god.); Jakob Horvat i Terezija Gorički; Branko Muktić (god.); Ivan živko i ob. Odošašić; Ivan Šklebar; na nakanu; Ivan Šklebar (P. Miškine 8); Đuro i Ivka Bahat; Anka Vukašinić; Ivanka i Rudi Černi; Franjo i Franciska Šlibar; Mirko i Ljubica Molvarec.
10.3.	S	<i>sv. Emilijan</i> <i>sv. Himelin</i> <i>sv. Makarije</i>	07.00 + Josip Kemenović, Josip Matoničkin, Josip Popović 16.00 – župni vjeronauk u Sv. Ani 17.00 – Sv. Misa(Sv. Ana)
11.3.	N	3. KORIZMENA <i>sv. Eutimije</i> <i>sv. Firmin; (Tvrtko)</i> <i>sv. Heraklije i Zosim</i>	09.30 – Sv. Misa (Šemovci) 11.00 – Župna 17.25 – KRIŽNI PUT 18.00 + Ivan i Josipa(ž) Hrzenjak

Broj žiro računa: 2402006-1100089025 (Erste Banka); Izdaje: Župa Sv. Martina, Lj. Gaja 11, 48 326 Virje, telefon: 048/897-235, za hitne slučajeve mobitel: 099/4080735, e-mail: zupni-ured-virje@kc.t-com.hr ; Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka (09,00-11,00 sati) i radnim danom nakon Sv. Mise; Urednica: Ivana Cvetković, prof.; Odgovara: vlč. Ivica Bačani, žpk.; Tisak u vlastitoj nakladi; Naklada 270 komada

Svijetli trenuci

(Mk 9,2- 10)

Isus je na putu iz Galileje prema Jeruzalemu. Sve jasnije govori svojim pratiocima da su pred njim teški dani. Otvoreno govori o tome da ga u Jeruzalemu čeka odbacivanje, muka i smrt. Za njegove pristalice situacija je žalosna. Ne mogu razumjeti kako će se to dogoditi. Očekuju od Isusa pobjednički put, oslobođenje svoje zemlje, i svoga naroda od okupatora i tlačenja.

Tko od nas rado prilazi patnji, boli? Tko se instinktivno ne brani protiv takvog pogleda? Mi nismo stvoreni za bol, za patnju. I za Isusa je bilo tako. On nije tražio patnju radi patnje. Ali je znao da je mora uzeti na sebe i da ne može sebe i svoje poštediti od nje. A i oni su trebali znati: patnja nema posljednju riječ. Ona je prolaz, vrata, koja se otvaraju za novu, neuništivu sreću.

Trebalo je dati sigurnost trojici apostola koje je on uzeo sa sobom i poveo ih na goru u osamu. Tu će oni biti svjedoci jednog nezaboravnog trenutka. Pred njihovim se očima preobrazio. Haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma – nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti. I u tom sjaju objave dvojica velikih proroka Staroga zavjeta, Mojsije i Ilija razgovarahu s Isusom. To je morao biti neopisivi osjećaj sreće jer je Petar odmah želio ostati. Sreća treba potrajati. K tome glas koji im govori da je Isus na ispravnom putu, da potpuno vrši volju Božju i da oni trebaju biti usko uz njega.

Doživljaj na brdu ostaje jedinstven trenutak. Ali on je trebao pomoći apostolima da ne odlutaju od Isusa kad on bude u teškom času patnje i groznog razapinjanja. Kod preobraženja Isusova moramo misliti i na vlastita iskustva. Sigurno smo imali u svome životu teških trenutaka, kada smo i tjelesno i duševno bili jako opterećeni. Kada smo bili, što bi se reklo, na granici izdržljivosti. A onda smo doživjeli iskustvo svijetlih trenutaka, prije svega u susretu s ljudima. Puno puta bio je dovoljan jedan smiješak, pogled u lice, ili lijepi trenutak u prirodi. Ti su nam trenuci često puta davali novu snagu da nastavimo svoj put. To su bili trenuci utjehe, jačanja, nade: biti će dobro! Isus želi svakome od nas darovati takva iskustva: preobraženje i u mome životu!

(Prema tekstu fra Jozе Župića)

Prof.dr. sc. M. Špehar:
«BRINEŠ SE I UZNEMIRUJEŠ
ZA MNOGO, A JEDNO JE
POTREBNO»
SVEĆENIČKA DUHOVNOST U
DUHU ISUSOVIH RIJEČI
«...A JEDNO JE POTREBNO»
(8. dio)

(...) Celibat je vezan uz darovanje sebe i u sebi ima «zaručničko značenje». Siromaštvo je vezano uz jednostavnost življenja svećenika i njegovu «pokretljivost», tj. slobodu hoda tamo kamo ga se šalje, bez opterećivanja materijalnim teretima, stvara zajedništvo dijeljenja, što obuhvaća «zauzimanje za pravedniju podjelu dobara među subraćom koja su pozvana na 'zajedništvo dobara'». Na kraju se spominje «inkardinacija» ne samo kao crkvenopravna stvar nego kao dio svećenikove duhovnosti, jer u njemu razvija osjećaj pripadnosti i predanosti koje su bitne komponente duhovnosti. No ni ovaj se dokument ne bavi konkretno svećeničkom duhovnošću. Sve ostaje na onim bitnim stvarima koje on treba činiti, odnosno živjeti, ali pitanje *kako* dokument ne obrađuje. Kako učiniti da riječ Božja najprije meni govori, kako učiniti da sakramenti mene posvećuju, kako učiniti da moje služenje bude moje gospodarenje? Više puta se u ovome dokumentu i u ostalim našim dokumentima spominje riječ «svijest», ali čime hraniti i podići svijest?

Potreba razlikovanja duhova

Čuvajte se lažnih proroka. (Mt 7,15)

Razlikovanje duhova toliko je važno u duhovnom životu da je sv. Ignacije Loyolski, utemeljitelj Družbe Isusove, stavio dar razlikovanja duhova nad sve druge darove i smatrao kako je dovoljno imati taj dar da bismo sigurno kročili na duhovnome putu. I sv. Pavao spominje dar razlučivanja duhova u poslanici Korinćanima (1Kor 12,10) kao jedan od darova Duha Svetoga, a Solunjanima savjetuje: *Sve provjeravajte: dobro zadržite, svake se sjene zla klonite! (1Sol 5,21)*

Apostol Ivan na sličan način u svojoj poslanici upozorava:

Ljubljeni, ne vjerujte svakom duhu, nego provjeravajte duhove jesu li od Boga, jer su mnogi lažni proroci izišli u svijet. (1Iv 4,1)

Za provjeru duhova potreban je ne samo dar nego i kršćanska zrelost i iskustvo:

A za zrele je tvrda hrana, za one koji imaju iskustvom izvježbana čula za rasuđivanje dobra i zla. (Heb 5,14)

Jasno je, dakle, da u duhovnom životu postoji mogućnost da upadnemo u zabludu, zastranimo, pa čak i izgubimo se. Nije, naime, sve što je duhovno dobro, niti je sve od Boga. Mnogi kršćani koji su to samo po imenu i u čijim je obiteljima kršćanstvo očuvano samo tradicija i lijepi običaji, pokušat će utažiti svoju žeđ za duhovnim na mjestu koje im se prvo ponudi dovoljno snažnim intenzitetom. Čak i neki racionalni ljudi tvrde da su Duh Sveti ili sakramenti priče za malu djecu. No tko uz Isusa traži druge duhovnosti sličan je čovjeku koji pali žarulju u suncem obasjanoj sobi. Osoba koja pokušava „nadopuniti“ kršćanstvo iskustvom drugih duhovnosti vjerojatno još nije susrela Krista na pravi način, niti upoznala ljubav, mir i radost koju samo on može dati.

Ali drugi duh u čovjeku je golema barijera između čovjeka i Boga. Isus jasno upozorava da se ne može služiti dvojici gospodara (Lk 16,13). Ako želimo od Boga primiti blagoslov, milost i mir, sve ono što nam mnogi nude a samo on može dati, njega moramo staviti na prvo mjesto, u središte svog života. Moramo se potpuno pouzdati u njega i biti potpuno otvoreni za sve ono što nam Bog u svojoj ljubavi želi dati.

Isto je i u dokumentu Kongregacije za kler, gdje se o svećeniku govori kao o «svećeniku i hostiji», tj. kako svećenik mora biti također hostija, ona koja se lomi i kojom se hranimo.

Iz svih se dokumenata o svećeničkoj duhovnosti vidi da svećenik kao svjedok nije pitanje prihvaćanja istina vjere i njihova naviještanja nego nasljedovanja, odnosno ispravnije rečeno slijeđenja Krista, hoda za Kristom («pođi za mnom» = «hodaj iza mene»), što podrazumijeva stalnu kenozu, stalno lomljenje hostije. Jesu li putovi toga samo individualni i mogu li se individualizirati, odrediti – ili ne mogu – imajući cilj pred očima stalno? Znači li da sam taj «cilj pred očima» krči put hoda k njemu?

Danas se puno govori o služenju u Crkvi. Govorimo o svećeničkoj službi. Nekad se na kršćanskome Istoku puno više naglašavalo *kenosis*, u smislu Isusova «ponizi sam sebe» (Fil 2,8). To je više povezano s grčkom riječi *doulos*, rob. Koliko nam se god činilo pomalo pretjeranim Greshakeovo naglašavanje svećeničke *službe* kao one koja se može ostvariti samo u smislu poniženog, poslužničkog predanja (zajedno *kenosis* i *doule*) i koliko god on previše naglašava svećeničku službu kao «biti rob za druge» (poput Pavla, sluge i roba), točna mu je tvrdnja da je poziv u Bibliji vezan uz «teret poslanja». Na tome Greshake gradi svećeničku duhovnost i to mu se doima kao ono – «samo jedno» je potrebno: biti rob i ne očekivati, kao rob, nikakve uspjehe, ne raditi za uspjehe. «Kako rob može očekivati uspjeh (vidljivi i kvantitativni) ako je Gospodin izgubio na neuspješnosti križa?»

(Nastavak u sljedećem župnom listiću)

OGLASI I ZAHVALE

Subota: ministrantski susret u 10.00h; čišćenje crkve

Nedjelja: *Nazaret, Martinci*

Danas skupljamo za haljine koje će nositi krizmanici na dan podjele Sv. Potvrde.

Iduće nedjelje skupljanje kolekte za Crkvu u BiH.

Iduće nedjelje na večernju sv. Misu doći će mladi iz Petrinje koji će predstaviti Prezidij mladih Marijine Legije.

Vjeronauk za prvopričesnike:
Srijeda: 15:30 – 3a, 3b i 3c

Vjeronauk za krizmanike:
Četvrtak: 15:30 – 8a i 8c;
Petak: 15:30 – 8b i 8c

Zahvaljujem obiteljima koje su dale obiteljski dar i dar za zvona a potičem i ostale. Hvala i za doprinos za tiskanje župnog listića.

Obiteljski dar darovale su obitelji:

jedna obitelj
Hrženjak, Mitrovica 79 (ob+zv)
Podravec, Novigradska 5
Ormanec, Mitrovica 103
Kovačić, Mitrovica 107
Matekov, Paromlinska 7
Čarek, Mitrovica 194
Široki, Novigradska 55 (ob+zv)